

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 2 maj 1924 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om borttagande av det till statsrevisorerna vid resor utgående särskilda dagtraktamente.

I en inom andra kammaren av herr *Larsson* i Kroken väckt motion nr 59, som hänvisats till bankoutskottet, har hemställts,

»att riksdagen måtte besluta, att § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken må erhålla följande ändrade lydelse:

Revisor äger att under revisionsförrättning åtnjuta förutom resekostnadsersättning i likhet med riksdagens medlemmar dagtraktamente, som för revisor, bosatt i huvudstaden, utgår med 24 kronor och för annan revisor med 32 kronor.

Dessa traktamenten och resekostnadsersättningar skola utbetalas av riksgäldskontoret.

Resekostnadsersättning — — — traktamente.»

I motiveringen anföres följande:

»Vid såväl 1922 som 1923 års riksdagar väckte herr *Magnusson* i Tumhult motion i andra kammaren, att det särskilda dagtraktamente av 16 kronor per dag, som statsrevisor åtnjuter vid resor utom huvudstaden, måtte avskaffas.

Motionen avslogs vid båda riksdagarna, dock 1923 med den ringa majoriteten av 61 mot 54 i första samt 93 mot 92 i andra kammaren, alltså torde det kunna sägas, att det var mera en tillfällighet, att inte de starka minoriteterna i kamrarna förvandlades till majoritet.

Det torde icke vara nödigt med någon vidare motivering för det jag nu upprepar yrkandet att borttaga detta tilläggsarvode, detta så mycket mindre som bankoutskottet, när det på sin tid föreslog införandet av detsamma, icke förebragte någon som helst motivering.

I sitt avstyrkande utlåtande vid 1923 års riksdag anförde bankoutskottet bl. a., att 'dessa resor medförde nämligen extra utgifter av olika slag, varjämte åtminstone i regel under dylik resa revisor hade att vidkännas kostnaden för av honom i huvudstaden förhyrd bostad'.

Då revisorerna under sina inspektionsresor använda av dem fritt disponerade sovvagnar, kan den omständigheten, att bostad under restiden jämväl är förhyrd i huvudstaden, icke föranleda ökade utgifter.»

Motionären hänvisar därjämte till den motivering, herr *Magnusson* anförde i sin motion vid 1922 års riksdag, och anför vidare, att han särskilt hölle före, att arvode för riksdagsman och statsrevisor borde vara lika.

Denna fråga har, såsom motionären erinrar, förelegat till behandling vid de båda senaste årens riksdagar. Förilidet års bankoutskott anförde uti sitt över motionen avgivna yttrande följande.

Utskottet.

Såsom i motionen omförmäles, väcktes vid förlidet års riksdag en motion med enahanda hemställan, men blev densamma av bankoutskottet enhälligt avstyrkt och av riksdagen avslagen. Utskottet erinrade uti sitt över motionen avgivna utlåtande, hurusom arvodet för riksdagens ledamöter vid 1920 års riksdag höjts till 32 kronor för dem, som icke vore bosatta i huvudstaden, och till 24 kronor för dem, som vore där bosatta, allt för dag räknat, ävensom att i anslutning härtill motsvarande höjning ansetts böra ske med avseende å arvodet till statsrevisorerna. I sammanhang härmed hade 1920 års riksdag vidare beslutit, att vid resa, som av revisorerna företoges till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, särskilt dagtraktamente skulle utgå med 16 kronor. Dessa resor medförde nämligen extra utgifter av olika slag, varjämte åtminstone i regel under dylik resa revisor hade att vidkännas kostnaden för av honom i huvudstaden förhyrd bostad. Tillika erinrades, att en vid förlidet års riksdag väckt motion om minskning av riksdagsmännens arvoden blivit av båda kamrarna avslagen. Att under sådana förhållanden föreslå en ändring av hithörande bestämmelser, vilka så nyligen blivit av riksdagen fastställda, ansåge sig utskottet icke kunna tillstyrka. Frågan syntes för övrigt icke vara av någon ekonomisk betydelse.

Då utskottet allt fortfarande är av den mening, att några särskilda skäl icke torde föreligga för en ändring av ifrågavarande så nyligen fastställda bestämmelser, har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till motionen.

Motionen blev av riksdagen avslagen.

Under återopande av innehållet uti sitt förlidet år avgivna, här ovan intagna yttrande finner utskottet sig även nu böra avstyrka bifall till motionen och hemställer,

att förevarande motion II: 59 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 maj 1924.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Öhngren, Dalberg, Lindgren, Bondeson, Abrahamsson, Bodin* och *Östergren*;

av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Bäcklund, Ryberg, Olsson* i Berg, *Höglund, Lorichs, Paulsen* och *Jönsson* i Fridhill.

Reservationer

av herrar *Ryberg, Olsson* i Berg och *Lorichs*, vilka yrkat bifall till den i ämnet väckta motionen.